

Director de producție editorială: Ionuț Burcioiu

Redactare: Diana Iepure

Tehnoredactare: Liviu Stoica

Pregătire de tipar: Marius Badea

Design copertă: Sorina Popescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Liternauții : antologie de poezie / Viviana Pantazică, Delia

Calancia, Gabriel Cărtărescu, ... ; coord. de Ioana Nicolaie ;

il. de Delia Calancia. – Pitești : Paralela 45, 2025

ISBN 978-973-47-4280-6

I. Pantazică, Viviana

II. Calancia, Delia

III. Cărtărescu, Gabriel

IV. Nicolaie, Ioana (coord.)

V. Calancia, Delia (il.)

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2025

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparalela45.ro

×

Viviana Pantazică
Delia Calancia
Gabriel Cărtărescu
Dragoș-Mihai Stoica
Teodora Leon
Darius Munteanu
Adriana-Elena Georgescu
Horia Petrean
Vlad Iordache-Grigore
Karina Săbădean
Matei Someșan

Liternauții

Antologie de poezie coordonată de Ioana Nicolaie

×

Ilustrații de Delia Calancia

×

Editura Paralela 45

Liternauți, la datorie!

Gata, am inițiat întâlnirea, trimit mesajul pe grup. Cineva *lipește* codul de înregistrare, Darius Munteanu sau Delia Calancia, de obicei, apoi urmează logarea fiecăruia. Pe ecran apar „căsuțele“, din Vaslui, din Bistrița, din Cluj, din Ploiești, din Pitești, din Târgu Mureș, din București, din Milano, din New York. Dacă se-ntâmplă să fie plecați pe undeva, unii lasă totul și intră în întâlnire din hoteluri, din autobuze, din trenuri; ba, la un moment dat, Matei Someșan a intrat de la Kaufland, unde lucra în vacanța de vară. Își scriu textele pe birouri, pe măsuțe de tren, în cămine studentești, tastând pe telefonul mobil, pe laptopuri sau, neconvențional, desenând literele pe hârtie. La una dintre lecturile oficiale Liternauții – am avut patru până acum, două la Bookfest și două la Gaudeamus, la invitația Institutului Cultural Român – a fost emoționant că și-au adus caietele și-au citit de pe ele.

Cum se petrece o ședință Liternauții? În prima parte vorbim despre un poet, clasic sau nu, cunoscut sau debutant, român sau străin. Citim poeme, ne bucurăm de ele, le abordăm în manieră critică, încercând să ne dăm seama ce au ele extraordinar – asta dacă ne raportăm la poezii mari ai lumii, de la Silvia Plath, Ingeborg Bachmann, Seamus Heaney, Georg Trakl până la Frank O'Hara, Allen Ginsberg sau Charles Bukowski. Ne preocupă și de ce sună atât de bine poezia în limba noastră, asta dacă vorbim despre Simona Popescu, Șerban Foarță, Nora Iuga, Mircea Cărtărescu, Traian T. Coșovei, Mariana Marin, Florin Iaru, Ion Mureșan, Dan Coman, Bogdan O. Popescu, Anastasia Gavrilovici, Radu Vancu și mulți alții. De-a lungul celor cinci ani în care ne-am văzut pe Zoom, în această formulă, am vorbit despre zeci de autori români, de la clasici ca Nichita Stănescu

până la cei tineri ca Antonia Mihăilescu, Toni Chira, Cătălina Bălan, Alex Frandeu sau Maria Ciurea. La un moment dat, am citit o pagină de mare poezie chiar și din Isaia, profetul din Vechiul Testament.

Ce se petrece în partea a doua a cursului? Fiecare își citește poemul scris mereu din necesitate, din nevoia de limpezire interioară, din aplecarea spre joacă lingvistică sau din dorința de performanță estetică. Poeziile le sunt apoi disecate critic, dar într-un fel bun, constructiv, fără asperități care nu-și au locul. Ați adăugat niște fire de frumusețe lumii, le zic deseori, la sfârșitul întâlnirilor. Ce nu le zic niciodată: trebuie să scrieți în felul acesta, numai așa e bine!

Cine sunt liternauții, tinerii aceștia ai noului mileniu, care, iată, caută poezia, scriu foarte bine și proză, deci trăiesc în literatură? Îi numesc doar pe cei din antologie: Viviana Pantazică, Matei Someșan, Teodora Leon, Gabriel Cărtărescu, Horia Petrean, Dragoș-Mihai Stoica, Darius Munteanu, Adriana-Elena Georgescu, Vlad Iordache-Grigore, Karina Săbădean și Delia Calancia, căreia îi datorăm și ilustrația din interior.

Mulțumim și prietenilor scriitori și artiști fotografi care ne-au ajutat cu portretele alb-negru: Ioan Mihai Cochinescu, Ciprian Măceșaru, Vlad Niculaie-Faranga, Mircea Drăgoescu și Cristian Șuțu. Ni se par un dar și o formă de încredere.

Recunoștința merge și către toți cei care fac posibilă publicarea volumului nostru, către Editura Paralela 45, în primul rând, și către scriitoarea Diana Iepure, care a redactat cu mare grijă poemele.

Ioana Nicolaie

Viviana Pantazică

„undeva între mine și cine mi-aș dori să devin
e o aplicație single page cu scroll infinit“

kiwi

încerc să-mi aduc aminte
când am simțit gustul fructelor
când m-am strâmbat la feliuța de lămâie
sau am simțit înțepături de la kiwi

la scroll îmi apar copii râzând cu gura până la urechi
și mă gândesc
dacă au trăit deja neputința
dacă li s-a interzis până acum să fie răi
dacă au mâncat spanac sau
varză de Bruxelles
cu forța
dacă au sperat că vor primi cățeluși de Crăciun
sau Mașina Misterelor
dacă părinții lor se ceartă
dacă sunt filmați de prea multe ori pe zi
poate mai des decât cele mai apropiate rude
dacă au plâns când și-au dat seama
că nu pot fi oricine își doresc
dacă au și altfel de aspirații în afară de content
și dacă se tem de lumea de dincolo de ecrane

undeva între mine și cine mi-aș dori să devin
e o aplicație single page cu scroll infinit
rămân înțepenită în baie cu spatele sprijinit de cadă
și încă stau pe telefon minute întregi
oricând ar putea să-mi pice în apă

oricând aş putea să decid că acolo e bine
şi nu mai trebuie să gândesc
mă forţez să-mi amintesc
cât de bune sunt fisticul şi şoriciul deopotrivă
ce înseamnă război cryptocurrency
cancer limfatic
coşmarurile de la care pot
să mă trezesc năduşită
şi cutremurul care îmi dă voie
să ies din cadă doar într-un prosop
să-mi las toate lucrurile
plutind într-un aer artificial
şi să nu iau liftul
în nicio circumstanţă

undeva între mine
şi cine mi-aş dori să devin
e o fetiţă care se joacă
într-o curte
îşi decojeşte genunchii brăzdaţi
nu mai plânge când se loveşte
simte că picioarele devin ale ei
şi rolele ating asfaltul cu adevărat
şi groapa de nisip e aspră căci nisipul e de la râu
şi prunii nu sunt atât de înalţi
în curând crengile lor se vor rupe
va cădea cu spatele pe pământul prietenos
mirosind a plastilină şi a cartofi
care o va îmbrăţişa cu umezeală

cu o amprentă ușor de șters de pe tricou
și nimeni nu va afla niciodată
că a căzut dintr-un copac
mai mic decât ea.

Foto: Vlad Niculaie-Faranga

Delia Calancia

„Căci Țineți dietă pe bază de dezinformare
Și aia nu are destulă vitamina D“

Delia Calancia s-a născut în 9 februarie 2008, locuiește în Vaslui și este elevă în clasa a XI-a la liceul Mihail Kogălniceanu. La nouă ani a publicat la Editura Humanitas bestsellerul *O zi din viața Deliei*, cu care a pornit în turneul ce a purtat-o prin toată țara, fiind cea mai tânără autoare Humanitas. A colaborat cu Ordinul povestitorilor, revistă coordonată de Adina Popescu, în care i-au apărut numeroase ilustrații. A ilustrat parțial antologia *Lumea-n gamă marțiană. Juniorii*, Editura Arthur, în 2019. A avut o rubrică permanentă, „Pagina Deliei“, în *Ghidul pozeț de cultură*. A fost invitată la Filit Iași în 2018 și la Filit Chișinău în 2024. A intrat în Liternauții Ioanei Nicolaie în iarna anului 2023 și a descoperit cât de tare se bucură să scrie poezie și că poate îmbina poezia cu ilustrațiile. Îi place să picteze și să schițeze mici momente din viața ei în timp ce ascultă Amy Winehouse. E pasionată și de lectură. Îi plac plajele cu pietre și rechini – dar doar cei de pluș. Își iubește familia și adoră să petreacă timp alături de cei dragi.

„Poemele Deliei Calancia sunt infuzate cultural, căci prima ei vocație a fost desenul. Trimiterile la Van Gogh, la muzee, la spații de concert, la cheiurile Senei apar în poeme tandre și ludice, precum cele de dragoste. În versurile protestatate însă ori în cele de meditație recuzita este pe tonuri întunecate. Șobolani, stații de metrou, călători într-o întârziere perpetuă dau seama de derutele interioare, de frici recurente, de incertitudini. Delia Calancia vede mai întâi poezia, iar apoi o scrie pe pagină. Chiar pe pagină, nu la tastatură, căci și poezia merită desenul ei de cuvinte care au, înainte de orice, picturalitate.“

Ioana Nicolaie

Cafea vermilion pe malul Senei

O peliculă de ulei de in îmi plutește-n cafea
Schitez mici caise pe fața de masă
Îl întreb pe Van Gogh ce gust are vermilionul
Nu reușim să cădem de acord
Nu are gust de caise

Nu se atinge de cafeaua mea,
Preferă terebentina

Mirosul cafelei îmi gădilă nările,
Iar gustul ei îmi invadează gura
Fîșii de carne vermilion

În loc de-o ureche încep să văd două
Toxinele îmi infectează un atriu
Iar inima îmi bate să-mi iasă din piept
Și să plutească
Vermilion pe malul Senei.

Foto: Mihaela Petre

Gabriel Cărtărescu

„am devenit un strat atât de subțire
încât m-am dezintegrat complet
și-am ajuns una cu tastatura“

Gabriel Cărtărescu s-a născut în 2003 în București. După doi ani la Facultatea de Limbi Străine, Engleză – Germană, a început Științe Cognitive la Facultatea de Psihologie București. A debutat în 2020, cu poezie, pe *O Mie de Semne*. În 2018, a câștigat Locul III la concursul național de eseuri scrise de liceeni, inițiat de *Dilema veche*. A fost implicat în proiectul secret Robert Ersten. Face parte din grupul de scriere creativă Liternauții. Prezent în antologia *Generația O Mie de Semne*, Casa de Pariuri Literare, 2022. În ultimii ani a susținut lecturi sau a avut evenimente cu publicul în mai multe orașe din țară. A fost invitat la FILIT Iași și la Zilele Rebreanu, Bistrița. Volumul său *Măine o să fiu fericit* (Charmides, 2022) a fost nominalizat la mai multe premii literare și este laureat al Premiului George Coșbuc pentru Debut și al Premiului APLER pentru Debut. A fost, de asemenea, primul volum de versuri inclus în competiția BOOVIE (festivalul concurs de book-trailere la care au participat elevi din întreaga țară.).

„E atât de mult din puritatea gnosticilor în versurile lui Gabriel Cărtărescu: din voința lor de lumină, din dragostea lor pentru bine, din oroarea lor de universul rău croit, din convingerea lor că trupul nu-i ceea ce se vede, că adevăratul corp e interior (...) Debutul lui, realmente extraordinar, atât de neasemănător cu ce scriu colegii lui de generație, e așadar documentul unei credințe absolutiste în poezie – de la care așteaptă nu doar să-l exprime, ci pur și simplu să repare lumea. (Și e foarte probabil că nici poezia nu mai are atâta credință în ea însăși.)“

Radu Vancu

Mă emoționezi

M-am uitat la tine
și-am deschis robinetul să las
emoția mea deja fundamental completă
să-și închipuie că tu ești cea care
o completează

mă emoționezi
m-am uitat la tine știind că ar trebui să fiu copleșit,
știind că ar trebui să sufăr și să tânjesc fără tine,
așa că am chemat emoția
la ora 7, într-o zi de marți,
ne-am făcut niște cafele destul de scârboase
am stat, am jucat șah
apoi am început să negociez cu ea
despre cum ar trebui să simtă un vid în mine
despre cum ar trebui să se simtă completă
cum și este de fapt
numai când te am pe tine în preajmă.

emoția nu a vrut să accepte

i-am explicat că undele radio
n-ar transmite nimic dacă ar fi
doar o linie fără urcușuri și coborâșuri
mi-a zis că astea sunt doar bullshit
că mereu a urât expresia că fără rău nu există bine
care-i doar o chestie tâmpită
pe care o spun oamenii
pentru că răul există

m-am cam enervat pe ea
așa că am scos-o din casă
am pus-o pe banca de pe gazon
am amenințat-o că o împing
în vidul care e dedesubtul casei

emoția a început să plângă
a tremurat puțin,

cum să ignori durerea?

dacă te gândești la ce e durerea,
și unde te atinge mai exact
ai să vezi că nu poți să știi,
niciodată nu poți să știi unde-i senzația
oricât ai căuta-o

cu toată durerea
am convins emoția să vadă
doar lucruri urâte
doar cum nu poate simți
ce-i provoacă de fapt răul,
doar cum se uită într-o oglindă
care la rândul ei se uită în altă oglindă
iar lumina ei e aceeași
37 de fotoni perfect aliniați

am uitat ce făceam înainte
m-am trezit cu emoția în față,
mi-a amintit c-a acceptat

să se manifeste doar
când o vede pe ea,
că a concentrat printr-o lupă
doar pe fața ei iubirea

acum pot să mă prefac
că sunt om.

Foto: Vlad Niculaie-Faranga

Dragoş-Mihai Stoica

„Nu-mi gădesc locul aici
S-a stricat Google Maps
Tot zice: „Recalculez traseul!“

Dragoș-Mihai Stoica s-a născut în București și își împarte viața între Italia și România, fiind pasionat atât de poezie, cât și de subtilități economice. În liceu era olimpic la chimie și se visa medic pediatru, dar până la urmă a decis să meargă la facultate în Milano, la Bocconi, să studieze Economie și Științe Sociale. De unde a venit schimbarea asta? Mai important: de ce a venit schimbarea asta? Nimeni nu știe. Clar e doar că printre cursuri pline de cifre, simte nevoia de literatură. Mai mult, dorește să devină un muritor de foame (poet adică).

„Ludic? Ironic? Autoironic? Grav? Vizionar? Ei bine, toate aceste cuvinte au legătură cu poezia lui Dragoș Stoica. Dacă impulsul inițial al versurilor a fost dorința de-a lua în răspăr poezia de manual, producând efecte hilare, treptat tonul a prins note mai grave. Ce unește toate poemele? O forță de adâncime, o șiră a spinării din emoții amestecate cu interogație existențială, dar și cu umor. E multă căldură în poezia lui Dragoș Stoica.“

Ioana Nicolaie

Rătăcire

Nu mai țin minte
De ce sunt aici
Parcă toți
Se uită de sus la mine
Un pitic în lumea lui Goliat
Adun de pe jos
Ce le scapă lor printre dinți
Ca un șobolan
Abia aștept să primesc
O doză sănătoasă
De otravă

S-a stricat Google Maps
Tot îmi zice: „Recalculez traseul!“
„Mergeți spre nord!“
Iar eu deja mă conversez
Cu urșii polari

Aceste ziduri de aur cu statui de fildeș
Sunt în contrast cu haina mea de cerșetor
Mă simt de râsul curcilor
Zici că sunt un bufon
La întâlnirea acționarilor
În blocul de birouri
De pe Wall Street.

Foto: Ciprian Măceșaru

Teodora Leon

„ca niște membri ai unei secte
îți vor arăta toți căștile lor *wireless*“

Teodora Leon (n. 2000, Iași) este doctorandă la Școala Doctorală de Studii Literare și Culturale a Universității din București. La vârsta de 10 ani, Teodora și-a creat un blog unde a postat povești și recenzii la cărți și filme. Debutul său literar a fost în 2013, în *Dilematix*, suplimentul pentru copii al revistei *Dilema veche*. De-a lungul timpului, Teodora a obținut multe premii la concursuri de lectură și de creație literară și la olimpiade școlare. Pe parcursul anilor de studenție, a participat la conferințe naționale și internaționale, cu prezentări (unele despre literatura pentru copii) care au apărut apoi în reviste academice. Întâlnirea din 2018 cu scriitoarea Ioana Nicolaie a constituit un punct de cotitură pentru Teodora. În 2021, ea s-a alăturat grupului de scriere creativă Liternauții, intrând într-un teritoriu în care nu se gândea că avea să intre vreodată: cel al poeziei. Primele sale grupaje de poezii au apărut pe platforma culturală *O Mie de Semne* și în antologia *Generația O Mie de Semne: 59 de poeți apăruți la „Poșta redacției“* (București: Casa de pariuri literare, 2022).

„Teodora Leon are o aplecare spre ludic și ironie, scoate efecte neașteptate din jocurile de cuvinte, este preocupată de expresivitatea limbajului și de clișeu, dar nu ocolește nici introspecția și gravitatea. Demontează expresiv, cu efect comic, unități frazeologice, dar și greșeli de pronunție sau calcuri din alte limbi, deși tema poemului e, de obicei, gravă. Poezia Teodorei Leon este autentică, asumat culturală și fără legătură cu mimetismul multor autori aflați la început de drum. Aștept cu multă încredere volumul ei de debut.“

Ioana Nicolaie

Meniu pentru copii

Un bătăran
tot apare la câte un bairam
unde i se fac diverse oferte,
iar el nu are habar de nimic
știe doar să se arate revoltat la cocaină roz
pentru că el, citez,
„nu se atinge de chestii de fete“,
caută doar senzații tari
câte o tărie
o senzație albăstrie
deci mai că ar da pe gât niște spirt
bărbat adevărat să fie
dar nimeni nu știe
că-i place să gătească
pentru că trecutul îl ajunge mereu din urmă
și trebuie să aibă ceva pregătit
când îi apare în prag un băiețel
care nu poate pronunța corect „cașcaval Hochland“
nu-i rămâne nimic de făcut acestui mitocan
decât să-i facă cinste copilului cu niște „șcaval cocan“
și un pic de *baba ganoush*
chocolate ganache
omelette au fromage
iar băiețelul nici nu va bănui vreodată
că bucătarul lui șef se luptă cu demoni în paralel
când mai ia câte o gură de alcool
și cât timp băiețelul se înfruptă dintr-un *baba au rhum*
la un bairam în bucătărie

bădăranul izbucnește în plâns
lăsând, absent, să curgă vodcă
în mixul pentru prăjitura „baba neagră“.

Foto: Ioan Mihai Cochinescu

Darius Munteanu

„În a patra jumătate de troleu
mii de copii joacă rațele și vânătorii
cu sferturi de Aleph“

Darius Munteanu s-a născut în 2005 și a copilărit la Râmnicu Vâlcea. Este student la Facultatea de Drept a Universității din București. Scrie literatură din clasa a V-a, dintr-o zi când s-a închis în camera lui pentru o temă la română. În 2024, a debutat cu poezie pe *O Mie de Semne*. Este triplu laureat al concursului național Tinere Condeie și câștigătorul premiului I la prima ediție a concursului național Dimineața Cuvintelor, organizat de Uniunea Scriitorilor din România. A publicat în șapte numere ale revistei *Ordinul Povestitorilor* de la Editura Arthur. În 2024, a fost invitat de către USR la *Festivalul Literatura Tinerilor* de la Neptun și a câștigat premiul festivalului internațional Râmnicul este metaforă. Este prezent în antologiile *Lumea-n gamă marțiană*, *Jocuri și jucării*, *Tinere Condeie* și în revistele *Mișcarea literară* și *Vâlcea literară*.

„Darius Munteanu e unul dintre tinerii scriitori care au reușit să atragă constant atenția asupra scrisului lor. Lucrează la un volum de proză, dar se pregătește să debuteze cu un excelent volum de versuri. Poemele din acest grupaj sunt cerebrale și deopotrivă ludice, tributare unui filon absurd curățat însă de reziduurile gratuității. Unele poeme au două părți sau chiar trei, fiecare propunând o dezvoltare surprinzătoare, în care simetria e esențială. Imaginarul este când grav și asumat, când scos parcă dintr-un joc pe computer. Darius Munteanu este un autor original și provocator despre care sunt sigură că se va mai vorbi.“

Ioana Nicolaie

Înclinație

Când vreau foarte tare să scriu poezie
mă așez într-un scaun cu rotile
și urc culmile unui deal foarte abrupt

și dau din mâini
și-n roți mi se blochează pietre
și se sparg
iar din mâinile mele
curge un suc auriu de portocale

cad apoi în genunchi
mă julesc de cioburi
și mă târăsc prin noroi și pulpă de portocală
iar când aproape ajung în vârf
din capătul celălalt al dealului
apare un copil cu aripi uriașe de papagal.

Foto: Vlad Niculaie-Faranga

Adriana-Elena Georgescu

„Nu cred că prea multă dragoste te va omorî,
Dar cine sunt eu să-l contrazic pe Freddie Mercury?“

Adriana-Elena Georgescu s-a născut în Ploiești, în 2002. A cochetat de mică cu poezia, dar s-a apropiat cu adevărat de ea în timpul liceului, când a scris versuri pe care n-a vrut să le uite. Crede că artele se pot îmbina frumos, astfel că e posibil să o găsim atât la bibliotecă, cât și în muzee de artă sau la Operă. Licențiată în italiană – română la Limbi Străine București. În prezent, urmează două masterate – Masteratul de Istoria Artei și Masteratul de Lingvistică Teoretică și Aplicată –, ambele în cadrul Universității din București. În timpul liber, îi place să facă voluntariat, să citească și să cânte la pian. Deși nu este familiarizată cu proza, își dorește să publice un roman despre falsul în artă și efectele pe care această practică le poate avea în spațiul cultural.

„Despre ce scrie Adriana-Elena Georgescu? Despre absurdul picurat pe cele mai obișnuite situații, despre nepotriviri, despre comunicarea cu jumătăți de măsură, despre prejudecăți, despre ce se așteaptă de la tine, despre ipocrizie. Cum o face? Poezia ei e fără podoabe, limpede, cu asprimi scoase nonșalant la vedere, astfel că produce un puternic efect de sinceritate. Minimalismul practicat de tânăra autoare este fin calibrat și reușește să-și cucerească încă de la prima lectură cititorul. Curaj și siguranță, acestea sunt trăsăturile definitorii ale poetei Adriana Georgescu.“

Ioana Nicolaie

M-am pierdut

Îmi spuneai mereu că sunt doar o copilă
Deși eram mai mare decât tine
Mă certai când mergeam și eu la o petrecere, când chiuleam

Te îmbătați, nu veneai la facultate
Și tot eu eram cea neserioasă
Când am avut prima restanță
Ți s-a părut absolut oribil
Și tu, în schimb, ai luat doar un examen

Toate astea par desprinse de mine acum
Am doar un gol interior
Pe care încerc să-l umplu cu alți băieți
Care nu-mi spun că scriu prost,
Care nu se iau de mine când le zic că vreau să învăț rusă
Care nu se scandalizează când înjur.

Foto: Mircea Drăgoescu

Horia Petrean

„nu am vrut să te învăț șah dar am făcut-o
pentru că tu m-ai învățat primul pe mine“

Horia Petrean s-a născut la Bistrița și studiază Regie la Cluj. S-a remarcat în literatură încă din copilărie, fiind câștigător a numeroase concursuri. A fost premiat la Gala Newsweek Valori ca fiind unul dintre cei mai creativi tineri din țară. Vrea să fie și regizor și scriitor, și să nu-i enerveze cumplit pe oamenii dragi lui; rareori îi iese vreuna. Dacă le putea face pe toate, tot le-ar fi lăsat pe ultima sută de metri. Nu cred că este rău intenționat și cred că iubește mult mai mult decât nu iubește, dar așa e el. Momentan.

„Horea Petrean este unul dintre acei poeți care sar peste bornele obișnuite, nu din frondă, ci mai curând pe fondul unei mari libertăți interioare. În linia poezilor neconvenționali, ca Bukowski sau Ginsberg, tânărul autor scrie poeme astringente, care violentează abordarea pudibondă a poeziei. Nu-l citiți dacă evitați cuvinte din registre mai puțin formale. Dar dacă iubiți uluitoarea diversitate a poeziei, nu-l ocoliți pe Horea Petrean. Poezia lui e puternică, originală, auto-ironică și plină de curaj.“

Ioana Nicolaie

1

pisica doarme lângă noi
linia dreaptă de păr pufos
aproape transparent
de pe burtica ta
mă face să mă gândesc la copii
am găsit vreo 3 actrițe care seamănă cu tine
nu au același gust
nu au aceleași areole
linia dreaptă de păr pufos
aproape transparent
de pe burtica ta
se termină pe bărbia mea
mă face să mă gândesc la
mine cu barbă
tu conduci
te uiți la drum și eu la areolele tale
ești mai bătrână și arăți mai bine
o fetiță se uită pe dvd player
seamănă mai mult cu tine
mergem la mare
suflam pe pervaz să nu vadă mama scrumul când ratam scrumiera
acum suflu în ciorbă să nu se frigă la limbă chestia asta mică a noastră
pisica doarme lângă fetiță, ai insistat să o luăm cu noi

Foto: Arhiva personală

Vlad Iordache-Grigore

„Cineva mi-a spus că poezia apare din tristețe
N-am fost de acord atunci, acum încep să înțeleg“

Vlad Iordache-Grigore s-a născut în București în data de 16 decembrie 2006. A debutat literar în cea de-a șasea ediție a revistei *Ordinul Povestitorilor* (Editura Arthur), la vârsta de 10 ani. Din toamna anului 2022, este membru al grupului literar coordonat de Ioana Nicolaie, în cadrul căruia își explorează pasiunea față de poezie. Debutul său poetic a avut loc la începutul anului 2024 pe site-ul *O Mie de Semne*. Vlad termină clasa a XII-a la Liceul German *Hermann Oberth* și plănuiește să studieze medicină pentru ca într-o bună zi să devină chirurg. Adoră să conspiceze atlase de anatomie în timp ce ascultă muzică clasică și să-și petreacă timpul cu familia. Îi plac lacurile de munte și urșii – dar doar cei de pluș care mănâncă miere.

„Poezia lui Vlad Iordache este reflexivă, întoarsă spre sine, dar propune și interogație socială. Aluzia culturală este și ea importantă, într-un poem apare Zooey, personajul lui Salinger, iar în altul se strecoară Camus. Versurile lui Vlad Iordache-Grigore au o osatură gravă, dar asta nu înseamnă că le lipsește ironia sau că nu lasă să se vadă, pe alocuri, un imaginar aproape oniric.“

Ioana Nicolaie

0 poezie

Voi fi foarte confuz

Mă aflu într-o foarte puternică stare de bulversare
Nu pot să-mi dau seama dacă visez
Și-mi place, și sper să nu se termine,
Să rămân veșnic roșu, precum țevile neacoperite,
Să nu-mi pot șterge zâmbetul de pe față,
Să tremur până îmi pocnește inima.

Voi fi fără metodă

Cineva mi-a spus că poezia apare din tristețe
N-am fost de acord atunci, acum încep să înțeleg
Dacă aș putea m-aș uita doar în ochii tăi
N-aș mai pune mâna pe un stilou vreodată,
N-aș mai scrie vreun cuvânt,
Dar nu pot să fac asta, așa că scriu.

Cum voi mai suporta?

E noiembrie și mor de cald,
E noiembrie și ție ți-e frig,
E noiembrie și-aș veni la tine,
Să te iau și să te țin în brațe
Până îți este și ție cald,
Până trece luna asta și toate celelalte.

(citate din „Poem de citit la un martini roșu, cu lămâie“ de Mircea Cărtărescu)

Foto: Arhiva proprie

Karina Săbădean

„un activist de mediu tocmai a aruncat supă
pe tabloul în care trăiesc“

Karina Săbădean (n. 30 iunie 2005, Târgu Mureș) a absolvit Colegiul Național de Artă din orașul natal, unde a studiat violoncelul. Este studentă la Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima“ din Cluj Napoca, la clasa de violoncel a Prof. Dr. Rector Vasile Jucan. A început să scrie poezie în clasa a X-a. A publicat grupaje de versuri în *Vatra*, *România Literară*, *Timpul*, *Planeta Babel* etc. În timpul liber vizitează muzee, citește (filozofie, critică literară, istorie, biografii etc.), merge la teatru și la concerte simfonice, de jazz sau chiar rock alternativ. Iubește pisicile și îi place să-i ajute pe cei din jur.

„Intertextualitatea și jocul de natură livrescă sunt două dintre trăsăturile poeziei Karinei Săbădean. Aluzia culturală nu se rezumă doar la literatură, ci și la alte arte, cu precădere la muzică. Faptul că tânăra poetă studiază violoncelul și face parte dintr-o orchestră irizează și spre materia din care alcătuiește, cu știință și cu profunzime, poeme. Suprafața poetică este dură, fie că în adâncime e vorba despre iubire, despre opere de artă vandalizate sau despre proteste civice. Am multă încredere în poezia Karinei Săbădean.“

Ioana Nicolaie

Unu

În gura peștelui în care trăiesc
încă prind semnal de la rețea
cu toate astea
încerc să mă gândesc că fac parte din tabloul lui Monet

să uit unde sunt

mereu l-am adorat ca artist

dar nu m-am gândit să fac parte dintr-un tablou al lui

nu vreau să trăiesc într-un pește
chiar dacă ar fi al lui Monet
și-aș fi înconjurată de cele mai bune sisteme de securitate

Apple watch spune că fazele de REM
sunt mai scurte decât acum două luni când eram împreună

nu știu dacă e de la faptul că nu mai dormim îmbrățișați

sau de la noua mea casă

noroc că are Vodafone oferte de sărbători
și am primit ceasul ăsta care-mi amintește săptămânal

că trăiesc într-un pește dintr-un tablou din Paris
și nu într-o garsonieră din Dublin cu tine

sistemul de la Apple e ca mătușa aia de la masa de sărbători
care e mai mult decât dornică să-ți amintească
că ești singur și inadaptat social

am ieșit din faza de REM
sunt tot în gura peștelui

un activist de mediu tocmai a aruncat supă
pe tabloul în care trăiesc

Parisul e altfel
încerc să-mi fac curaj
să strig la fel ca Iona

„mai naște-mă, mamă, o dată“.

Foto: Ioan Mihai Cochinescu

Matei Someșan

„unii au râs, dar privirea celor mai mulți s-a întors înspre interior
înspre propria întunecime și-au oftat prelung“

Matei Someșan s-a născut într-o zi cu soare (bineînțeles că era soare, pentru că, până la urmă, era o zi de august) în Cluj, un mare oraș de pe malul Someșului. Deschiderea sa înspre literatură se datorează mamei, care, chiar și atunci când era obosită, nu renunța la a-i citi în fiecare zi. A absolvit gimnaziul și, în curând, termină secția de filologie a Colegiului Național Gheorghe Șincai din Cluj. Deși inițial s-a remarcat prin talentul său de prozator, odată cu intrarea în (discutabil) cea mai dificilă perioadă a vieții omenești, adolescența, a trecut la versuri. Matei e pasionat de domeniile umaniste, cum ar fi filozofia, teologia, psihologia și istoria, dar și de lucruri pe care acum câțiva ani le categorisea drept plictisitoare (economie și politică). Mai mult, ascultă muzică, încearcă jocuri video vechi pe calculator sau visează diverse peisaje suprarealiste.

„Matei Someșan e un poet care nu se mulțumește cu jumătățile de măsură, ci vrea să dea cât mai mult posibil în fiecare poem, ba chiar în fiecare vers pe care-l scrie. Vizionar ca substanță, preocupat de temele mari, tânărul autor nu ocolește nici imaginarul generației lui tributare jocurilor pe computer și lumilor virtuale. E multă putere artistică în poemele lui Matei Someșan, e intuiție poetică, dar și un fel special de grație. Am mare încredere în cartea de poezie la care lucrează acum Matei Someșan.“

Ioana Nicolaie

prospect I

am zis de atâtea ori că nu voi mai scrie

e de preferat un flux constant de zgomot în locul tăcerii
tânjim cu toții la spuma mării din care ne-am născut
dar fără liniștea curenților nu există valuri
poveștile celor care-au străbătut adâncurile nu mai impresionează
acum că au fost cucerite cerurile și ceea ce e dincolo de (st) ele

uneori gândurile mele mă surprind
cum dintr-un întuneric atât de profund pot să iasă niște raze atât de pure de lumină
în locul lor se pot rostogoli și pietre colțuroase, atunci când vreau
să le transpun pe hârtie sau să le povestesc cuiva
așa că de obicei tac
și îmi ascult prietenii
zâmbind
las ideile să se stingă încet dar nedureros
în oceanul din care s-au născut

îmi aduc aminte momentele în care-am scris prima poezie
și reacția tuturor celor care-au citit-o
unii au râs,
atunci mi-am dat seama de ce nu mai voiam să scriu
îmi era teamă că nu voi mai reuși să scriu vreodată atât de sincer
încât să vorbesc cu adevărat
din nou
am continuat să scriu pentru că n-am vrut să-mi dezamăgesc prietenii artiști
și-am scris și-am șters, am scris și-am șters
și preț de câteva clipe în mintea mea a fost lumină

Ioana Nicolaie este poetă și prozatoare. A câștigat numeroase premii literare. A publicat șapte romane, cinci volume de versuri și unsprezece cărți pentru copii. În 2020, romanul ei *Cartea Reghinei* a fost laureat al premiilor Radio România Cultural, Observator Lyceum, Premiul Național de Proză Iași și Premiul Agenția de Carte. *Tot înainte* a fost bestseller Humanitas în 2021 și, în 2022, a fost finalist la Premiul PEN și la Premiile Seneca. *Pelinul negru*, primul roman din ceea ce critica a numit „trilogia nordului”, a primit Premiul pentru proză al Revistei Ateneu. *Miezul inimii* a fost și el bestseller Humanitas. *Cerul din burtă* și *O pasăre pe sârmă* au avut și ele parte de aprecieri critice entuziaste. Cele cinci volume de versuri ale autoarei au fost, de asemenea, recompensate cu premii, unele fiind traduse în bulgară, suedeză sau germană. A publicat nouă cărți pentru copii cu numele ei și alte două cu pseudonimul Robert Ersten. A fost inclusă în treizeci și șase de volume colective românești și în numeroase reviste și antologii străine. Invitată pentru lecturi și conferințe la numeroase festivaluri naționale și internaționale de literatură. Este membră a Uniunii Scriitorilor din România și a PEN România.

Foto: Cristian Şuţu

Ioana Nicolaie

Cuprins

5 Liternauți, la datorie!

7 Viviana Pantazică

kiwi	9
de împrumut	12
eu nu dansez niciodată	14
mama mea e virginia woolf	16
nicotină	18
ești blând ca un tigru	
de la grădina botanică	21

23 Delia Calancia

Cafea vermilion pe malul Senei	25
Manipulare cu spini	26
Firmituri de porțelan cu unt	27
Pierdută	28
Poem încurcat	29
Rugină eco	31
Spre viitor, poem cu șobolan	32
Triptic cu jazz	33
Tumbe-n pas de blues	34
Turbulențe la sol	36

37 Gabriel Cărtărescu

Mă emoționezi	39
Sub tastatură	42
Pasta	45
Am avut timp, am mers	47
Viu doi	50
Triplu	52

55 Dragoș-Mihai Stoica

Rătăcire	57
Să	58
Eseu	59
Perspective	60
Speranță	61
Perpetuum mobile	62
Clown's Paradise	63
Masca mea	66
Oare?	67

69 Teodora Leon

Meniu pentru copii	71
De-a leapșa pe cont propriu	73
Postulat	75
fără fir, fără șir	76
Numerologie	77
Pretutindeni	78
varietate	79
Tensiune mai presus de orice critică	81
Aceasta nu e o poezie	83

85 Darius Munteanu

Înclinație	87
Verile	88
Bombă sub chiuvetă	89
Film pe cer	90
Bătrânul cu aripi de porumbel	91
Sferturi	93
Ei nu se opreau	94
17.00	96
Poemul cu două scene	97
Jocul	99

101 Adriana-Elena Georgescu

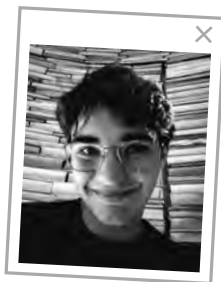
M-am pierdut	103
Nu e așa grav	105
Ce am făcut să merit asta	106
Ce noroc	107
Nu ești veșnic	108
Nu suntem	109
O fată mă oprește pe stradă	110
Lumea a înnebunit	111
Despre morți numai de bine	112
O teorie	113
Poezia e altceva	114

115 Horia Petrean

1	117
2	118
3	119
4	121
5	122
6	124
7	126
8	127
9	128
10	129

131 Vlad Iordache-Grigore

O poezie	133
Câinele meu	134
Trenuri	136
Priviri	137
Într-o încăpere	138
Disparația	140
Furnici	142
Flacără	143
Zoey	144
Mecanic	145
Lecție	146
Ce-aș vrea să văd	147

149 Karina Săbădean

Unu	151
Doi	153
Trei	156
Patru	157
Cinci	158
Şase	159
Şapte	162
Opt	163

165 Matei Someşan

prospect I	167
last week	168
harbour chart	169
part II	172
V2.2-2.3	173
Untitled-last opened 21.06.2024	175